

Народжені вільними

БОЙОВИЙ БЮЛЕТЕНЬ
ЦЕНТРУ МОРАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ЗБРОЙНИХ СІЛ УКРАЇНИ

ДУШУ - БОГОВІ, ЖИТЯ - УКРАЇНІ, ЧЕСТЬ - НІКОМУ! «ОБ'ЄДНАНІ ЗУСИЛЛЯ — 2020»: ОДНЕ З ГОЛОВНИХ ЗАВДАНЬ — ПІДВИЩЕННЯ РІВНЯ ВЗАЄМОСУМІСНОСТІ ПІДРОЗДІЛІВ ЗСУ І АРМІЙ ДЕРЖАВ-ПАРТНЕРІВ

На одному з полігонів, що на півдні нашої держави, представники об'єднаної багатонаціональної тренувальної групи — Україна (JMTG-U) долучилися до проведення бригадних тактичних навчань з бойовою стрільбою, які проходять у межах СКШН "Об'єднані зусилля". Військові США та Канади як посередники працюватимуть у штабах батальйонів та дивізіонів механізованої бригади задля підвищення рівня взаємосумісності підрозділів Збройних Сил України і держав-партнерів за стандартами та процедурами НАТО.

За словами представника управління підготовки Оперативного командування «Північ», військовослужбовці механізованої бригади під керівництвом іноземних інструкторів проходили підготовку за стандартами НАТО у 2018 році.

Нині під час тактичних навчань представники JMTG-U

працюватимуть безпосередньо у підрозділах бригади, щоб подивитися, як впроваджуються стандарти НАТО на рівні рота-батальйон-бригада.

— Ми тут для того, щоб покращити взаємосумісність української армії з арміями країн НАТО. У межах нашої місії ми допомагали у підготовці українських військовослужбовців як на індивідуальному, так і на колективному рівнях фактично на всій території України. Ми брали участь у підготовці солдатів цієї бригади, яка залучена до проведення навчань "Об'єднані зусилля" і чекаємо можливості взяти участь у фінальному етапі бригадних тактичних навчань. Це буде завершальний етап нашої копіткої роботи, — зазначив представник тренувальної місії Збройних сил Канади UNIFER в Україні капітан Кін.

JMTG-U (Об'єднана багатонаціональна група з підготовки — Україна) — діє з

весни 2015 року. На сьогодні до її складу входять понад 300 військовослужбовців з 6 країн. Основу становлять військові Сполучених Штатів Америки та Канади, решту — Литовської Республіки, Республіки Польща, Королівства Данія, Королівства Швеція. Загалом у рамках цієї місії підготовлено у 2015 році — 1 роту, 2016–2017 роках — 9 батальйонів, 2018 — 4 БТГр зі штабами бригад. З квітня 2019 року розпочато підготовку військових частин, що відновлюють боєздатність за кваліфікаційними стандартами, які розробила «Об'єднана багатонаціональна група з підготовки — Україна». У 2020 році буде здійснена підготовка чотирьох бригад у повному складі.

Тренувальна місія ЗС Канади UNIFER розпочала розвбудовувати спроможності Сухопутних військ у серпні 2015 року. Управління місії базується у Міжнародному центрі миротворчості та безпеки на Львівщині. Але тренувальні групи географічно розкидані по різних локаціях на території України. Відтоді було започатковано та реалізовано 338 різноманітних навчальних програм, зокрема курс «Бій у місті», підготовка саперів, мінна безпека, курси розвідників, домедична допомога на полі бою тощо. Це все напрямки роботи канадської місії. Слід зазначити, що ця місія є найбільш гнучкою, адже на запит України, провести підготовку за тим чи іншим напрямком, у будь-якому місці, канадці відповідають оперативно.

За матеріалами
АрміяInform

ВОНИ ЗАХИЩАЮТЬ УКРАЇНУ НА ПОЧАТКУ ВІЙНИ БУВ КОМАНДИРОМ ВІДДІЛЕННЯ, НИНІ ВЖЕ РОТНИЙ...

За десять років військової служби, майже сім – Дмитро на війні. У 2010 році цей чоловік здійснив свою давню мрію – став десантником. Згодом підписав контракт і почав свій військовий шлях на посаді кулеметника у підрозділі окремої десантно-штурмової бригади. Служба подобалась, колектив був бойовий, дружній. Більшість часу проводили на полігоні, опановуючи тонкощі вогневої, тактичної, повітрянодесантної підготовки..

Після окупації Криму ситуація стала все більш напружену. Незадовго розпочалась війна на Донбасі. Особовий склад бригади, зокрема розвідувальний підрозділ в якому Дмитро на той час проходив службу, було відправлено у Донецьку область. В липні 2014 року отримав наказ у складі ротної тактичної групи здійснити марш в район пункту пропуску Довжанське і встановити контроль над визначену ділянкою українсько-російського кордону, забезпечити роботу мобільного пункту пропуску. Ситуація тоді сприяла виконанню цього завдання. Українські війська успішно просувалися на схід, звільнюючи місто за містом. Десантники РТГр з групою прикордонників, які повинні були організувати роботу пункту пропуску, вийшли до визначеного відрізка кордону облаштували блокпост і розгорнули мобільний пункт пропуску. Але до роботи за призначенням справа так і не дійшла. В першу ж ніч з території Російської Федерації почалися масовані обстріли важкою артилерією та системами запального вогню «Град» і «Ураган». Наказу відкривати вогонь у відповідь не було, тому, щоб зберегти особовий склад і техніку, українські військові перегрупувалися і зайняли оборону. Більше ніж місяць ротна-тактична група бригади знаходилася під

постійним щільним вогнем російської артилерії. В середині серпня ситуація ще більше загострилась. Регулярні підрозділи РФ за підтримки артилерії і танків перейшли в наступ. Група опинилася в оточенні. Довелося в умовах нестачі боєприпасів, харчів, питної води, медикаментів пробиватися до своїх.

– Головною проблемою була відсутність нормального зв'язку, – згадує події тих днів Дмитро. – Ми опинилися майже в повному оточенні. Перебуваючи під обстрілами з боку РФ, почали відходити на південь. На той час фактично була відсутня постійна смуга оборони, в основному опір чинився з боку блокпостів та пересувних вогневих груп, які влаштовували на нас засідки та постійно обстрілювали зі стрілецької зброї та гранатометів. Але ми тактично грамотно організували протидію – не залишалися на одному місці і постійно змінювали своє розташування, вели активну розвідку, діяли на випередження. Одного разу таким чином нам вдалося своєчасно виявити засідку бойовиків. Вони, очікуючи нас, сковалися у лісосмузі, але наші розвідники їх першими виявили. Ми не стали ухилятися від бою, цього разу вирішили бути як мисливці, а не жертви. Менша частина групи продовжила рух, щоб не злякати бойовиків, а основна група зйшла приховано до орків з тилу. Коли наші БМП відкрили вогонь, для бойовиків це було повної несподіванкою. Вони почали

метушитись і в паніці розбігатися, як раз під вогонь наших кулеметів. Ця маленька перемога додала хлопцям впевненості. Через деякий час нам вдалося практично без втрат пробитися до своїх.

Після описаних подій, Дмитро ще двічі був на ротації, зокрема і в Донецькому аеропорті, де провів більше ніж два місяці, виконуючи обов'язки командира відділення.

Наприкінці 2015 року сержанта Дмитра відправили на курси у Військову академію м. Одеса. Після їхнього закінчення він отримав перше офіцерське звання «молодший лейтенант» і знову повернувся на передову. Командуючи взводом, виконував бойові завдання на Луганському та Донецькому напрямку. Нині старший лейтенант Дмитро командир роти ДШВ. Його підрозділ наразі теж тримає оборону на одній з ділянок фронту.

**За матеріалами
АрміяІнформ**

«ВОГОНЬ ВІЙНИ ГАРТУЄ ДУШІ»

Спорт, туризм, стрибки із парашутом, малювання – багато захоплень харків'янину Михайлова Партолі довелось залишити у минулому. Коли ворог прийшов в Україну, чоловік пішов обороняти рідну державу. Тепер, за його

словами, захоплення в нього одне – вивчати тактико-технічні характеристики зброї, якою він дає відсіч російським окупантам.

– Коли на нашу територію зайшли російські війська, я пішов до військомату з вимогою призвати мене, – розповідає Михайло. – Потім – навчальний підрозділ і розподіл у цю бригаду. Мені пощастило – тут я зустрів людей із великої літери, справжніх патріотів.

«Свій першій бій» він прийняв ще в 2014 році. Тоді підрозділ Михайла кілька разів на день обстрілювали російські «Гради», міномети та важка артилерія. І саме цим «братерським палким вогнем» і загартувалась у нашого Героя воля до перемоги.

– Це було на трасі між Бахмутом і Логвиновим, – пригадує захисник України. – Перші відчуття... Напевно, це було повне неприйняття того, що за якихось 200 кілометрів від мого рідного Харкова йде війна. Справжня війна. Із того бою ми вийшли без втрат. І вже коли наступного дня росіяни знову вдарили по нас, ми вже діяли більш злагоджено і без страху.

Ці обстріли лише зробили міцнішим і більш дружнім колектив, у якому служив Михайло. Тоді вони для себе постановили: «Ані кроку назад!» І от за цим принципом Михайло Партола воює весь цей час.

Ця розмова була записана неподалік Попасної. Саме там, де ворог у будь-який момент може перейти в наступ. Проте якими б підступними не були дії агресора, наші воїни готові дати гідну відсіч.

**Зі сторінки Фейсбуку
Операції об'єднаних сил**

ЯК РОСІЯ ПОШИРЮЄ COVID-19 У НАТО

Кремль продовжує ширити фейки серед держав-членів НАТО, щоб пересварити союзників. У першій декаді 2020 року Росія вивела COVID-19 з фізичної площини у віртуальну і активно проводила операції з дезінформації з елементами кібератак у Литві, Латвії та Польщі. Про це свідчить дослідження, яке провели в Альянсі. Зважаючи на стратегічні командно-штабні навчання «Об'єднані зусилля — 2020», росіяни ймовірно поширюватимуть схожі фейки й на території України. Для того, щоб не потрапити на кремлівський брехливий гачок, АрміяInform розповідає про приклади вкідів на території держав-членів НАТО.

Скоординовані дезінформаційні кампанії одразу проти трьох держав-членів НАТО.

У період з 21 по 22 квітня 2020 року Латвія, Литва та Польща були об'єктом проведення одночасних дезінформаційних кампаній. Усі три кампанії використовували однакову тактику та прийоми і були частиною скоординованих дій, щоб спровокувати розкол у Альянсі. У всіх трьох випадках НАТО оперативно спрацювало у тісній координації з країнами-членами Альянсу, аби фейки не набули широкого поширення в ЗМІ.

Так, у Латвії було опубліковано підроблене інтерв'ю та знімок екрана зі сторінки у Facebook бойової групи НАТО під керівництвом Канади в якому стверджувалося, що канадські війська принесли COVID-19 до Латвії, попри введені карантинні заходи.

Потім статтю поширювали через численні блоги та медіа, а також надіслали електронною поштою міністру оборони Латвії з фальшивого акаунта, в якому зазначалося, що він належить латвійському журналісту, намагаючись викликати реакцію та відповідь для подальших провокацій.

Водночас у Литві у підробленому листі Генерального секретаря НАТО міністру оборони Литви йшлося про те, що НАТО виведе свої війська через спалахи COVID-19 у бойовій групі в Литві.

На додаток до листа було сфабриковано новину та змінене відео, які розповсюджувалися через мережу блогів та медіа, а також YouTube.

На завершальному етапі лист було надіслано електронною поштою безпосередньо до штаб-квартири НАТО з використанням підробленої електронної адреси Командування НАТО.

Крім того, у Польщі також проходила операція по дезінформації

з кіберпідтримкою. Зокрема підроблений лист від польського бригадного генерала Ришарда Парафіяновича було виставлено на сайті Польської академії воєнних досліджень, критикуючи присутність американських військ у Польщі та навчання Defender Europe — 20.

Лист генерала поширювався через кілька блогів і ЗМІ, а також електронною поштою до польських ЗМІ з адреси, яка вдавала себе за колишнього депутата парламенту.

Детальніше про операцію з дезінформації на прикладі Литви.

У квітні 2020 року в рамках операції з дезінформації були поширені неправдиві твердження про те, що спалах COVID-19 у складі багатонаціональної бойової групи НАТО в Литві призвів до рішення НАТО вивести свої війська.

Неправдивий вміст новини зосереджувався на фальшивому листі Генерального секретаря НАТО Єнса Столтенберга міністру оборони Литви Раймундасу Караблісу. Лист містив кілька фейкових ворожих повідомлень, пов'язаних із зростанням випадків заражень COVID-19 серед військ НАТО та брехливих деталей щодо реакції органів охорони здоров'я Литви на пандемію.

Відмітки часу, пов'язані з операцією, вказують на те, що кампанія розпочалася з двох дописів у блозі литовською та англійською мовами. Кожна версія містила різні хибні та брехливі деталі щодо місцевого впливу COVID-19. Потім блоги розповсюджувались на ряді новинних вебсайтів та на платформах соціальних медіа, використовуючи декілька підроблених акаунтів. При цьому один із них видавав себе за справжнього литовського журналіста. Використані облікові записи були здебільшого

створені за декілька днів до вихідної публікації в блозі, вказуючи на те, що операція була ретельно спланована.

Крім фальшивого листа та допоміжних не аутентичних статей новин, операція також включала маніпулятивне відео YouTube. Це повторно актуалізувало пресконференцію, проведенну Генеральним секретарем на засіданні міністрів оборони НАТО 14 квітня 2020 року. Відео було змінено так, ніби конференція стосувалася виключно впливу COVID-19 на війська НАТО в Литві.

Потім фальшивий лист було надіслано електронною поштою безпосередньо до штаб-квартири НАТО, використовуючи підроблену електронну адресу командування НАТО. Попри зусилля імітувати офіційні повідомлення НАТО, електронна пошта була сумнівною і містила ряд помилок форматування, синтаксису та граматики.

Генеральний секретар НАТО Єнс Столтенберг заявив Балтійській службі новин: «Вони не досягли успіху, оскільки: по-перше, було чітко виявлено, що це фальшивий лист; по-друге, ми бачили, що союзники з НАТО залишаються відданими, залишаються єдиними і фактично допомагають один одному в розпал кризи корона вірусу».

Попри чітке планування та координацію, кампанія не змогла отримати значного поширення в Інтернеті завдяки швидкій реакції Міністерства оборони Литви та тісній співпраці з НАТО щодо розвінчення фейків. Блоги, новинні видання та публікації у соціальних мережах не викликали значного інтересу, оскільки вони поширилися менше ніж 200 разів.

За матеріалами
АрміяInform

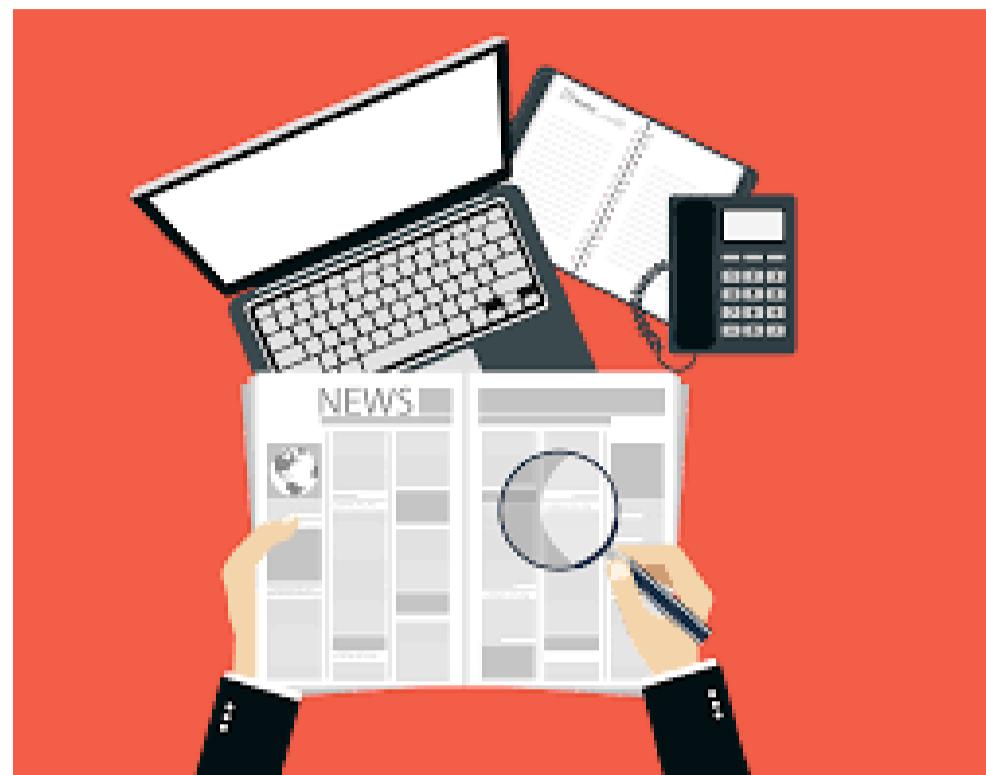
ІНФОРМАЦІЙНА БЕЗПЕКА ШО ТАКЕ МЕДІАГРАМОТНІСТЬ?

Медіаграмотність — визначення, про яке все частіше починають говорити люди. Це вміння аналізувати, орієнтуватися серед інформації, яка тебе оточує, отримувати достовірні факти. Можливо, ми вже запізнилися, і медіаграмотності варто навчатися просто з пелюшок.

Медіа вже перестали бути на 100% достовірним джерелом. Фейки заполонили соціальні мережі та ЗМІ. Часто традиційні видання належать політикам, а фейкові новини розповсюджуються інтернетом зі швидкістю світла. Журналісти повинні дотримуватись Кодексу етики. Однак, оскільки щодня йде боротьба за увагу читачів, правилами та перевіркою інформації часто нехтують. Або ж спеціально створюють «шок-контент», поширяють неправдиву інформацію для того, щоб підвищити відвідуваність сайту.

Типи маніпулятивних повідомлень:

- Помилкова інформація без наміру зашкодити. Сюди відносимо помилки, плітки.
- Неправдива інформація з метою зашкодити. Маніпуляційні повідомлення створені, щоб ввести в оману і досягти певних цілей.

- Напівправда з метою зашкодити (чутки, плітки, які навмисно поєднують з правдивою інформацією).

У надзвичайно швидкому потоці інформації важко контролювати себе, свідомість, фільтрувати все, що читаєш. Щодня на голову звалюються тисячі новин, реклами, дописів друзів і блогерів. Медіаграмотність та критичне мислення в таких умовах — життєва необхідність. Можливостей розвитку

критичного мислення більше, ніж ти думаєш.

Декілька правил медіа безпеки:

1. Очисти свій простір від недостовірних джерел: передбачених медіа, ботів чи просто друзів, які пишуть дурниці в соціальних мережах.
2. Фільтруй інформацію. Неможливо бути експертом з усього, читати та перевіряти новини з усіх галузей життя.
3. Інформація, яку ти отримуєш, має бути якісною. Відрізняй фейки, шукай перевірені джерела та медіа. Стань фактчекером у тому, що дійсно тобі потрібно знати.
4. Влаштовуй інформаційний детокс. Без декількох днів (чи хоча б годин) без гортання соцмереж, листування чи читання новин катастрофи не станеться. Дати волю думкам — теж важливо. Тільки генеруючи власні судження, ідеї, ти знаєш, що це не навіяні ілюзії чи пропаганда.

За матеріалами
ГО «Освітня асамблея»

#МАНДРУЙ_УКРАЇНОЮ ОСТРОГ — МІСТО СТАРОВИННИХ ЗАМКІВ І УНІКАЛЬНИХ КНИГ

Острог (Рівненщина). Стародавнє місто, яке ще з часів Київської Русі було головним форпостом Волині, важливим центром православ'я в Україні, вогнищем освіти і культури східної Європи. В історію міста заглиблюватися не будемо, про це багато написано. А зупинимося на старовинних пам'ятках Острога, яким тут залишилося досить багато, більше ніж в усіх інших містах Волині. Це, передусім, замок Острозьких з двома потужними вежами, Богоявленська замкова церква в стилі православної готики, система міських укріплень (Луцька і Татарська брами), оборонна синагога, костел, Острозька академія, монастир капуцинів.

У XVI столітті Острог був столицею України, бо такої концентрації науки і мистецтв не було в жодному місті. Наприклад, тільки у замку була капела із 22 скрипалями, які не лише гралі для князів, а й писали музику. Ще при замку працювали 8 художників, які писали ікони та портрети, а потім, за сприяння князя, створили свою іконописну школу. Всі ікони, які представлені в цій експозиції, усміхаються.

“Це місто мистецтва. Недарма Острог називали Волинськими Афінами, адже тут є галереї, музеї,

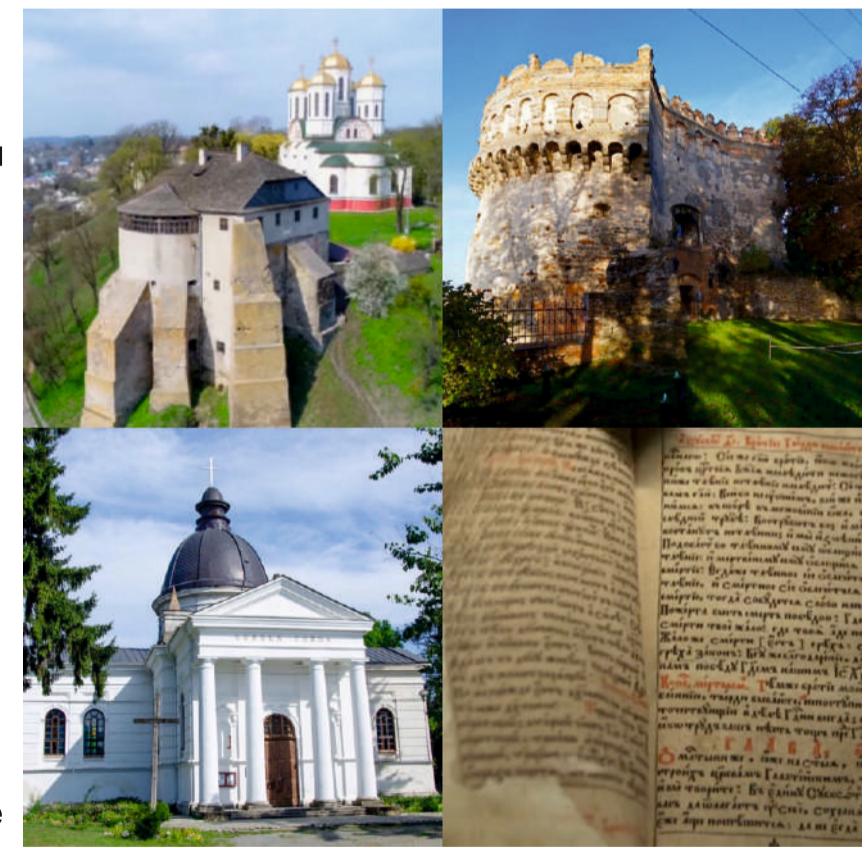
книги, нумізматика”

Наприклад, у Музеї книги і друкарства є унікальний експонат — Острозька Біблія. Вона — перша, яка відповідала усім канонам православної церкви. Над нею вчені працювали п'ять років. Усі сучасні книжки друкуються саме за образом цієї Біблії. До речі, у цій книзі немає жодної помилки.

Острог — невелике, затишне і дуже зелене містечко. Тут немає метушній шаленого ритму великих міст. Це місто завжди було мультикультурним.

У закладах тут пригощають старовинним блюдом “Полба”. Це каша, яку ів князь Острозький. Дике зерно, з якого вона виготовлена, в Острозі відродили й потроху вирощують. До страви подають соус із маринованих, солоних слив. І, звичайно ж, горілку. Її рецепт знайшов один з учених, у ній — 12 інгредієнтів.

Обов'язково знайдіть час відвідати старовинне місто!

Хороших вражень та емоцій вистачить на довго !

За матеріалами
відділу культурологічної роботи
у військах (силах) Центру МПЗ
ЗС України